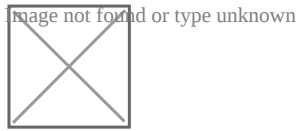
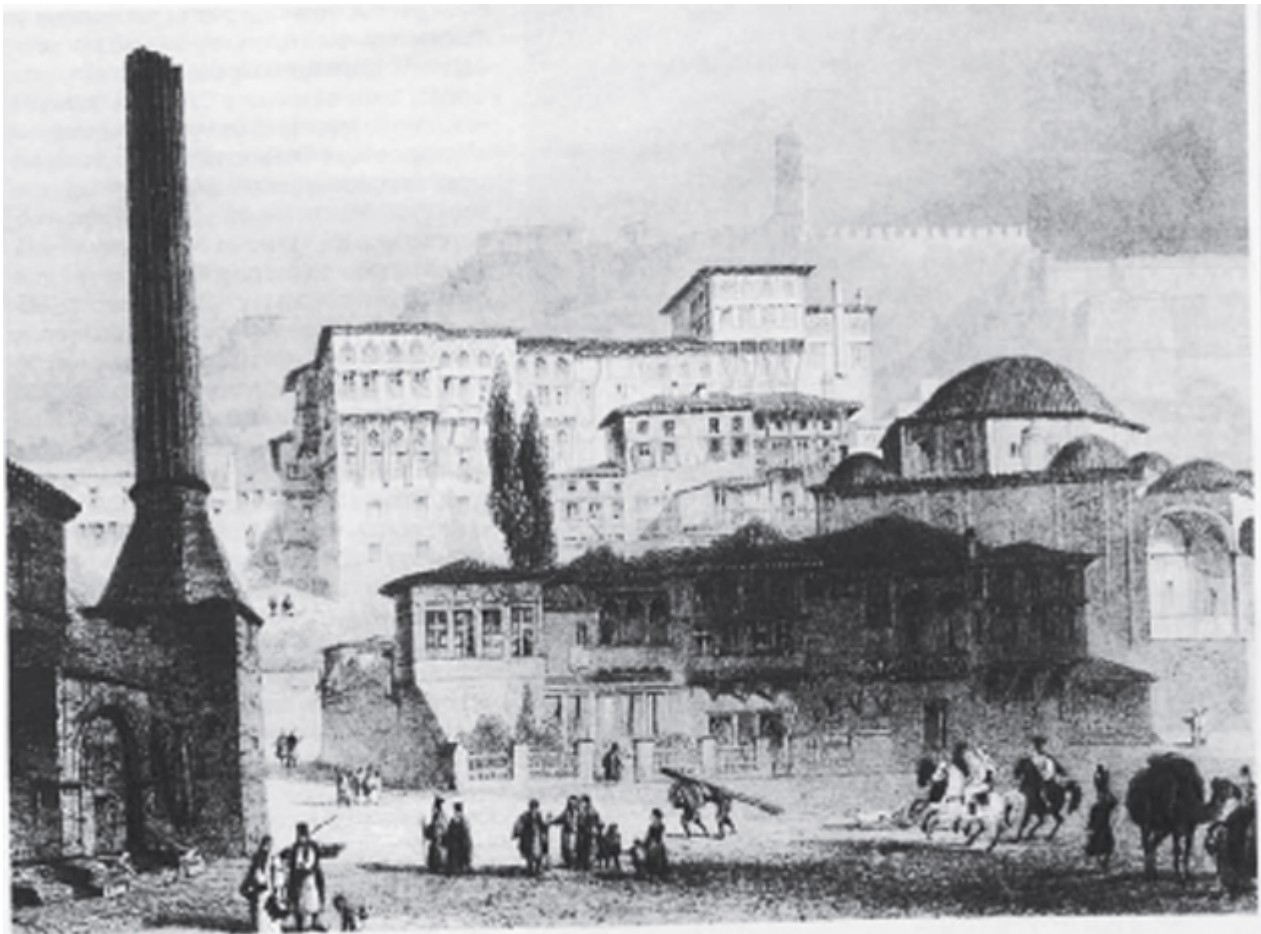

Ζαφείριος Ζαφειρόπουλος: Ο Πρωτοψάλτης του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους (Γεώργιος Δαρλάσης, Πρωτοψάλτης Άργους)

/ [Πεμπτουσία](#)

Το Νοέμβριο του 1932 εγκαταστάθηκα στο Ναύπλιο, προερχόμενος από την Αίγινα ο σπουδαίος **Ζαφείριος Απ. Ζαφειρόπουλος**. Ο Ζαφειρόπουλος γνωστός και ως «Ζαφείριος ο Σμυρναίος» είχε αποφοιτήσει από την Πατριαρχική Μουσική Σχολή της Κωνσταντινουπόλεως και είχε διδάξει στο Αϊβαλή της Σμύρνης και από το 1826 κατέφυγε με άλλους Μικρασιάτες στην Αίγινα.

Εκεί διορίστηκε μουσικοδιδάσκαλος των παιδιών του Ορφανοτροφείου που συνέστησε ο Καποδίστριας για να περιμαζέψει τα ορφανά του πολέμου και να

εξασφαλίσει εκεί την μόρφωση και την αγωγή τους. Μετά το θάνατο του Κυβερνήτη (1831) το Ναύπλιο τότε έπασχε από κακή μουσική που οφειλόταν στην μουσική αμάθεια ή ημιμάθεια των «αυτοχειροτόνητων» και εθελοντών ψαλτών, συνηθισμένο φαινόμενο της εποχής εκείνης. Μια επιτροπή επιφανών Ναυπλιωτών πρότειναν στον τότε Υπουργό Παιδείας Ιακωβάκη Ρίζο-Νερουλό να προσληφθεί ο Ζαφειρόπουλος δημόσιος διδάσκαλος της εκκλησιαστικής μουσικής εις την καθέδραν της Κυβερνήσεως.

Το 1833 ο Υπουργός μετά από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Επιτροπής Ανδρέα Ζαΐμη, Ιωάννη Κωλλέτη και Ανδρέα Μεταξά, τον διορίζει ως μουσικοδιδάσκαλο υποχρεούμενο να διδάσκει την τέχνη της μουσικής στους καλλιφωνότερους των μαθητών των σχολείων και εις άλλους που είχαν έφεση προς το επάγγελμα τούτο υποχρεούμενοι να συγχοροστατούν μαζί του στην εκκλησία και παράλληλα να εκτελεί χρέη και ως πρωτοψάλτη.

Εν όψει δε και της τελετής - δοξολογίας της επίσημης υποδοχής του Όθωνα στην οποία σαφώς η ψαλτική του Ζαφειρόπουλου συνέβαλε θετικά, ο Υπουργός του έστειλε επιστολή που του έγραφε χαρακτηριστικά: «Η Γραμματεία, πεπεισμένη περί της ικανότητός σου, δεν αμφιβάλλει, Κύριε, ότι θέλεις αναδείξει εν δέοντι μαθητάς ικανούς να διασώσωσι και εις άλλας του Βασιλείου επαρχίας την αναπόφευκτο προς την εκκλησιαστικήν ευπρέπειαν μουσικήν τέχνην, κατά το παραδεδεγμένον προ χρόνων εις την εκκλησίαν σύστημα». Ο Ζαφειρόπουλος δικαίωσε «τας χρηστάς ελπίδας» του Υπουργό, γεγονός που φάνηκε στη συνέχεια

από τη μετέπειτα σταδιοδρομία του και την πρόοδο των μαθητών του που ανεδείχθησαν στο Ναύπλιο και μετά στην Αθήνα σε μουσιολογιώτατους πρωτοψάλτες.

Το 1834 ο Όθωνας και η Κυβέρνησή του μετακινήθηκαν από το Ναύπλιο στην Αθήνα και μετά τρία έτη το 1837 ύστερα από πρόταση της Ιεράς Συνόδου ο Ζαφειρόπουλος διορίζεται στην Αθήνα καθηγητής βυζαντινής μουσικής στο νεοσύστατο «Σχολείο Ψαλτικής». Το Ναύπλιο στερήθηκε τότε στην κυρίως Ελλάδα του σπουδαιότερου μουσικοδιδάσκαλου της βυζαντινής μουσικής. Άφησε όμως στο Ναύπλιο μουσική πείρα, αφομοιωμένη από καλούς μαθητές.

Στην Αθήνα ο Ζαφειρόπουλος είχε ευρεία διδακτική, συγγραφική και πρακτική μουσική δραστηριότητα. Εδίδασκε στο Διδασκαλείο, στην Ριζάρειο, στο Σχολείο της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας, ήταν δεξιός ψάλτης στον καθεδρικό ναό της Αγ. Ειρήνης της οδού Αιόλου, όπου συνέστησε και πολυμελή χορό.

Ο Ζαφειρόπουλος εκ των σφοδρών πολεμίων της νέας μεθόδου συστήματος διδασκαλίας του Γ. Λεσβίου περί το 1842 δημοσίευσε ειδική μελέτη με τίτλο: «Ο Γεώργιος Λέσβιος και το Λέσβιον αυτού σύστημα». Επίσης ο Ζαφειρόπουλος εξέδωσε σπουδαίο συγγραφικό μουσικό έργο, μέρος αυτού ήταν και το Αναστασιματάριον Πέτρου του Λαμπαδαρίου. Πέθανε στην Αθήνα το 1851.